

De naam van ons dorp

Sommige schrijvers, vooral van boven de rivieren, hebben met deze naam blijkbaar geen we geweten. Zo wordt ons Rode door hen o.a. vereenzelvigd met Rhoon, Renkum, Rossem en zelfs met het Limburgse Rolduc.

Omdat er in die tijd meerdere nederzettingen ontstonden met de naam Rode, is men ertoe overgegaan om ons Rode, minstens in sommige officiële stukken, te verbinden met de naam van St. Oda, ook wel geschreven als Ode of Oede. Zo vinden we bijvoorbeeld in het Brabantse leenregister, dat van 1355 tot ongeveer 1374 werd bijgehouden door de klerk Johan Stoot, ons dorp vermeld als Sente Oeden Rode. In Latijnse stukken schreef men gewoonlijk Rode sancte Ode, Rode van St. Oda.

In de 15e eeuw vinden we naast Rode ook vormen als Sente Odenrode, of Oedenrode en een enkele keer ook als Roy of Royen. In de 16e tot en met de 18e eeuw verdwijnt onder invloed van het Calvinisme dikwijls het woord sint of heilige. We krijgen dan, naast het nog steeds bestaande Rode of Roede, ook namen als Odenroy, Oedenroy, Oedenrode, Udenrode, Udenroy, Oeijenroeije en nog een aantal andere varianten.

Na de Franse tijd, in het begin van de 19e eeuw, komt het woord sint weer terug. Men ging toen spreken van St. Oedenrode. In de volksmond was Rode verbasterd tot Rooi, zoals ook het werkwoord roden intussen rooien was geworden. De naam Sint-Oedenrode, zoals ons dorp nu officieel heet, dateert pas uit de jaren zestig [20^e eeuw]. Voor de geboren en getogen Rooienaar heet ons dorp echter nog steeds Rooi!

© hkk. 'De Oude Vrijheid'

Het dorp in de 18e eeuw, gezien vanuit de Hogevonderstraat